

Hillary for prez? 1.

2015 április 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A magyar középkonzi jelen pillanatban annyira el van foglalva a köldöknézéssel, meg az id?közi választások eredményeivel, illetve önmaga felszámolásával, hogy oda se figyelnek arra, hogy {...}

{...} **2016-ban, tehát alig két évvel a nálunk esedékes újabb választások el?tt Amerikában is a**

szavazatszámláló gépek elé járulnak, és a N? (direkt csupa nagybet?), aki most borzolja a kedélyeket, a kilencvenes évek elnökének az Orális irodában megcsalt neje, Hillary Clinton.

Ha ? lesz ugyanis az elnök, akkor már felesleges megtartani a 2018-as választásokat, s?t igazából lehúzhatjuk a rolót és csatlakozhatunk Ukrajnához is akár.

A Fidesz republikánus-fixációját mindig kell? kritikával szemléltük, f?leg, hogy míg a demokraták használnak vazelint, amikor épp eljátsszák a leger?sebb srácot a Világpolitika zuhanyzójában, addig ezt a repik szárazon szeretik, ha éppen nem szórnak még oda egy kis homokot is mellé. Amerika vagy úgy bombáz, hogy nem mond semmit, vagy úgy, hogy el?tte elmormol egy imát a globális szabadságért és az emberi jogokért, de mindenképpen bombáz.

Ebb?l a szempontból nézve egy demokrata elnök Magyarországnak mindig valahogy jobb volt, lévén azok olyan kis „cukik” mármint világpolitikai szempontból. Mondjuk csak egy Ronald Reagenhez képest mindenképp, aki lezúzza Szovjetuniót (örök hála érte), mert minek is van az már, vagy a Bush-családhoz képest, ahol apa és fia egyaránt úgy érezte, hogy Irakot kell lebombáznia.

Annak ellenére, hogy Amerikának Ukrajna lesz az új Irak, mégsem a szívünk csücskei a Demokraták manapság, akik korántsem olyan kedvesek és tapintatosak azóta, hogy Soros és egyéb liberális NGO-k révén új külpolitikai stratégiát fejlesztettek ki és tettek magukévá. A hidegháború és a Komintern legszebb hagyományai élednek újra az NGO-k által felbootolt szatelit politikai pártok és azok némi rásegítéssel történ? hatalomra juttatása, vagy amolyan „népfrontokba” élesítése révén. Ebben a tevékenységben, f?leg ami Kelet- és Közép-Európát illeti, Soros Gyurka bácsi és a Clinton NGO-ja, A Clinton Global Initiative játsszák a f?szerepet. És igen, ez az a Clinton Global Initiative, ami Soros alapítványaival karöltve csinálja a háttérmunkát Ukrajnában, amelyiknek a gy?lésén a legdurvább orbánozások, meg demokráciatiprásos rettegések folynak.

A Clinton Alapítvány önmagában egy 500 millió dolláros NGO, de ez csak a közvetlen, adózott jövedelmét jelenti, az egyéb „side-projektek” által megmozgatott pénzek összesen több milliárd dollárt is kitehetnek világszerte.

Ismerjük hát meg Hillary Clintont egy kicsit közelebbr?l, lássuk mekkora jelent?sége van annak, hogy 2016-ban ?

lesz-e Amerika els? n?i elnöke, vagy sem. (Reméljük nem.) A kis Hillary 1947-ben született Chicagoban egy men? textilkeresked? pici lányaként. Apja haláláig meggy?z?déses konzervatív republikánus volt, ezen rendkívül vallásos (metodista) ember, amolyan „self made man”, aki a „semmib?l” küzdötte fel magát, hogy aztán gyerekeit kitaníttassa, s ezért elég szigorúan fogta is ?ket, pláne, hogy a “legid?sebb n?vér” szerepe hárult a kis Hillaryre. Látjuk tehát a történet pszichológiáját: amikor az Egyetem alatt Hillary végre kiszakad apuci ellen?rzése alól, szinte törvényszer?, hogy a család szívós agilitását örökl? kislány a politikai paci másik oldalán kezd el inkább ügetni a csúcs felé. Ráer?sít erre 1968, meg a „Summer of Love” és bár Hillary alaphangon túl ronda volt már akkor is hippinek, mégis hamar becsatlakozik a korszak combosabb emberi jogi és egyéb ügyeibe. 1968-ig a Republikánus Párt színeiben sündörög (apai nyomásra), de a Nixon-botrány kirobbanásakor a GOP „fidelitasából” kilép, és a Yale jogi karán köt ki. El?tte még szakdolgozik egyet, és a szakdolgozatát nem másból írja,

mint a liberális és széls?baloldali felforgatási technikák nagymesteréb?l Saul Alinsky-b?l.

Fiatal jogászhallgatóként találkozik a „kedves déli sráccal” Bill-lel, akivel aztán egészen érdekes kapcsolat alakul ki, mely többek szerint amolyan érdekházasság inkább, semmint elsöpr? szerelem, hisz Hillary továbbra is önálló karriert épít, és szinte eszel?s karrierizmussal tör el?re, gázolva át él?n és holtan egyaránt.

Hívják a hirtelen pálfordulatok emberének, amiben lehet is némi igazság, hisz állandó neofitaként csiki-csukizik a politikai oldalak, vélemények között, ahogy épp érdekei vagy pillanatnyi el?remenetele megkívánja. Így nem csodálkozunk: az 1968-as Republikánus Nagygy?lésen még Nixonnak csápoló politológus, aki dolgozatokban leplezi le az áskálódó széls?balt, majd nemsokára Amerika egyik legdurvább „széls?baloldali ügyvédi irodájának” gyakornoka. A Treuhaft, Walker and Burnstein azzal vált korábban híressé, hogy a McCarthy korszakban „meghurcolt” egykori kommunisták alapították jogvédelmi céllal, és az iroda partnerei többnyire az Amerikai Kommunista Párt tagjai közül kerültek ki. A névadó tulajdonosok kivétel nélkül.

Ez amúgy egy dologra mutat rá egész pontosan: szinte biztos, hogy nem First Ladyként látott el?ször KGB ügynököt Hillary.

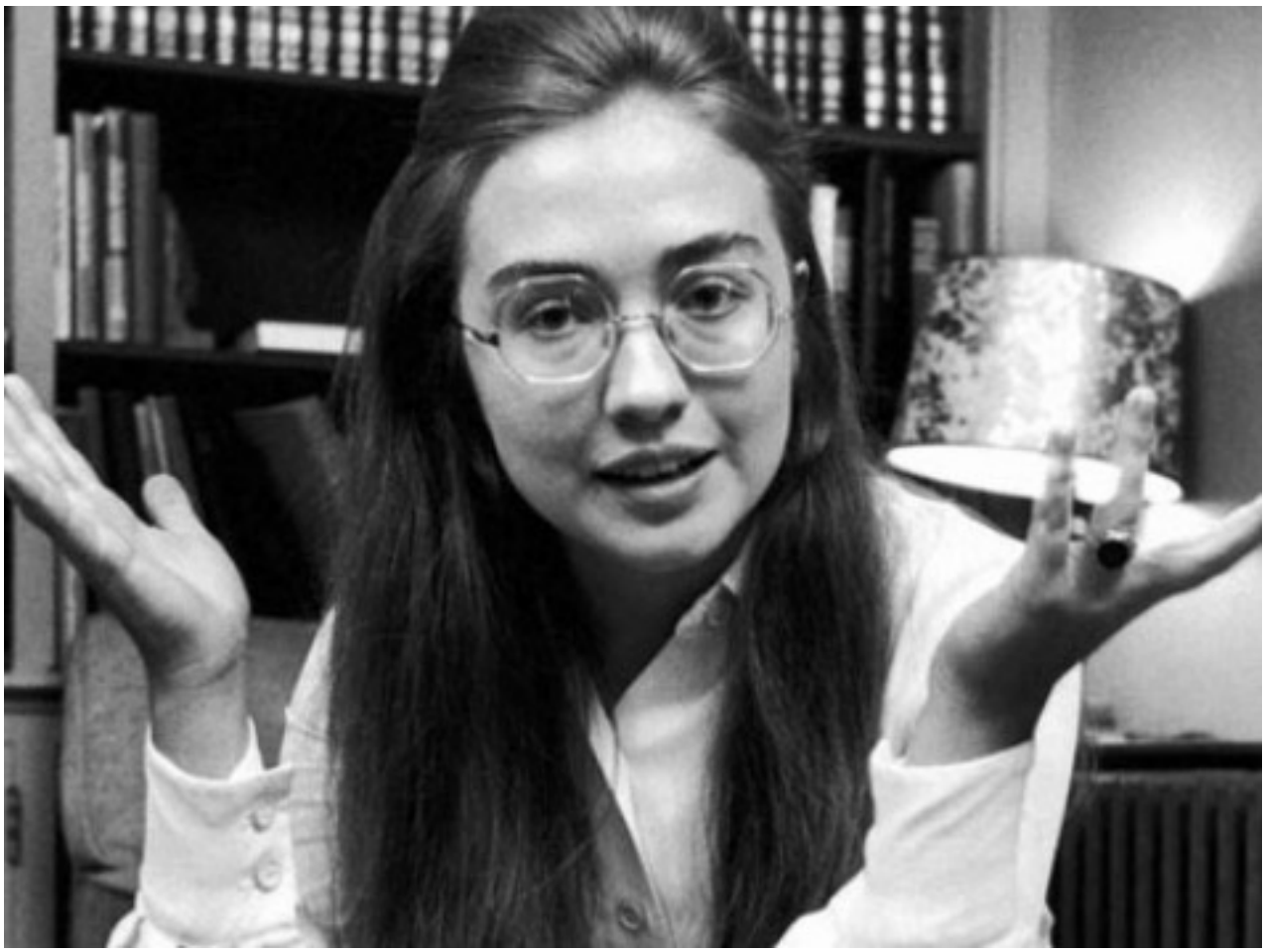
Hillary-t azonban az eszel?s karrierizmusa innen is tovább és tovább hajtja. Egyre tudatosabban vállal fel kifejezetten sajtóérzékeny, „felkavaró” pereket. Gyermekbántalmazások, családon belüli er?szak: egyfajta Morvai

Krisztinaként védi a jogokat, hogy aztán 1972-ben hirtelenjében a Nixon ellen nyomozó Jerry Zeifman demokrata szenátor csapatában találjuk a Fehér Házban 27 évesen. Ez a tevékenysége azonban az els? „bicsaklás” az Apolló ?rrakétát megszégyenít? karrierben, hisz Zeifman, mivel látja Hillary valós szándékait, rövid úton kirúgja.

> „Mivel egy hazug volt. Etikátlan, ?szintétlen ügyvéd, aki azon konspirált, hogyan játssza ki az Alkotmányt, a Házszabályt, és szegje meg a Bizottság (Nixont a kongresszusi meghallgatásra kényszerít? bizottság vezet?je volt Zeifman – *a szerk.*) és a kölcsönös bizalom szabályait.”

Maradtak hát a „gyermeki jogok” és a számára már ekkor nagyon szimpi feminista cuccok, amikkel a hetvenes években foglalkozott olyannyira, hogy tulajdonképpen ennek a „családon belüli er?szaknak” az egyik els?, a jogvéd?k számára sokat idézett szerz?je is lett. Mindenesetre – sokan épp a Nixon körüli balhéjára emlékezve – elmeszelik 1974-ben a washingtoni ügyvédi vizsgáját, és – jó karrieristaként – a „szívére hallgatva” nyomul Bill után, aki Arkansasban el is intézi neki az ügyvédi min?sítést. Ezzel együtt Hillary számára eléggé „csöndes” id?szak következik férje árnyékában, aki ekkor kezdi el építeni saját karrierjét. Hillary egyre inkább „beförsztlédiesedik”, bár 1979-ben összegzi korábbi gyermekjogi írásait, kutatásait, és ki is ad egy könyvet err?l, amivel önálló szakmai sikert is elér. A nyolcvanas években, azonban nem sok minden történik azon túl, hogy neveli a gyereket, és segíti a háttérb?l férjét. Ezen túl az Arkansasi Egyetemen tanít jogot, ahol – diákjai szerint – egy igazi szipirtyó volt, folyton buktatott. Valahol le kellett vezetni a feszültséget, azt hiszem ezt meg lehet érteni.

A háziasszony-szerep azonban nem sokáig feküdt a kis Hillarynak, ahogy ez a gyerekjogi téma is lejátszottnak t?nt. Hillary hatalmat akart és nem csak a családi t?zhely körül, így hát 1983 táján elkezdett komolyabban belefolyni az NGO-k világába. Els?ként egy viszonylag kicsi, ám annál radikálisabb, tulajdonképpen széls?baloldali „NGO” az úgynevetett New World Foundfation élére röppen, ahol az el salvadori kormánybuktatástól a Szilícium-völgy nehézfém-szennyezéséig vállal fel kemény, immár egyértelm?en politikai ügyeket, és emellett a „New Left” liberális és neomarxista projektjeit finanszírozza. Zárójelben jegyezzük meg: egy kés?bb dezertált KGB ügynök bevallása szerint a korábban csak 2 milliós „fundraisinggel” rendelkez?, tulajdonképp családi alapítvány ebben a a nyolcvanas évek végére közel 20 milliósra növekedett, ami annak volt köszönhet?, hogy a KGB és a ruszkik tolták bele a zsét.

Ergó Hillary már 1980-ban hozzászokhatott ahhoz, hogy jóban legyen a komcsikkal, és hamar kialakultak a donorszerz? körútjai úgy, hogy aztán ne lehessen visszakövetni a pénzt. Persze – lévén, ha ez a vád megáll, megy a böribe – ezeket mindig er?sen tagadja, a KGB vonallal együtt.

Azt viszont állíthatjuk, a hetvenes évekt?l meglév? vonzalma a széls?baloldali mozgalmakhoz tagadhatatlan, s mivel ezeket a mozgalmakat ekkor a KGB pénzelte jórészt, így igazából az lenne életszer?tlen, ha nem került volna kapcsolatba a ruszkikkal egy olyan NGO élén, amely széls?baloldali ügyekkel tízszerezi meg a bevételeit pár év alatt a Hidegháború utolsó, legforróbb szakaszában, a kelet-európai rendszerváltozások hajnalán…

folytatjuk...

www.tutiblog.com - B. Boogieman

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló